

**DE NIEUWE KLEREN VAN DE
KEIZER**

**(THE EMPERORS NEW
CLOTHES)**

Outdoor showing

DE NIEUWE KLEREN VAN DE KEIZER (THE EMPERORS NEW CLOTHES)

ENGLISH

There was once a vain emperor who liked nothing better than to prance about.

He had a wonderful new set of clothes for each hour of each day.

The people behind gold fences obeyed his commands dutifully, always

Bound to acclaim him and to stroke his vain ego.

Two of his subjects were dismayed, so much vanity was quite improper!

That is why they thought of a trick and appeared at the gates of the palace.

They knelt before him, kissed his feet and convinced him:

"We are imperial tailors and travel from palace to palace.

Specially for you we will weave a garment so colourful and so special.

A fabric invisible to the stupid, is that not phenomenal?

The emperor ordered them to weave this fabric ready to be made into new clothes.

The teahouse was designated as their sewing studio, in gold coins they were paid.

The tailors began the work, this wasn't just anything.

They snipped and weaved and sewed the most beautiful ...nothing!

The emperor could wait no longer, the minutes felt like hours,

So he sent his prime minister to take a peek at the tailors.

DUTCH

Er was een een ijdele keizer die niets liever deed dan flaneren,

Voor ieder uur van de dag had hij prachtige nieuwe kleren.

Het volk gehoorzaamde zoals altijd, achter gouden hekken maar braaf zijn bevelen

Verplicht gesteld hem te bejubelen en zijn ijdele ego te strelen.

Twee onderdanen waren verbolgen, zoveel ijdelheid was echt ongehoord!

Ze bedachten daarop een list en verschenen bij het paleis aan de poort.

Ze knielden voor de keizer, kusten zijn voeten en maakten hem wijs:

"Wij zijn keizerlijke kleermakers en reizen van paleis naar paleis.

Speciaal voor u weven we een gewaad, zo kleurrijk en zo speciaal,

een stof onzichtbaar voor de dommen, is dat fenomenaal."

De keizer beval hen die stof te weven, verwerkbaar tot nieuwe kledij.

Als naaiatelier werd het theehuis gewezen, met muntgoud betaald werden zij.

De kleermakers gingen aan het werk, dit was niet zomaar iets.

Ze knipten, weefden en naaiden, het allermooiste... niets!

De keizer kon niet langer wachten, de minuten voelden als uren,

Daarom stuurde hij zijn eerste minister om stiekem bij de kleermakers te gaan gluren.

DE NIEUWE KLEREN VAN DE KEIZER (THE EMPERORS NEW CLOTHES)

ENGLISH

The minister went pale when he saw the tailors weaving and folding busily.

But their hands were empty. Was he to consider himself stupid?

The minister, terribly shocked, quickly invented a tactic.

With much enthusiasm he proclaimed to the emperor: "It is really going to be magnificent!"

Overjoyed by the good news and preceded by his imperial procession,

The emperor headed to the teahouse to meet his new clothes.

Now that the emperor was finally allowed to try on the clothes, he turned a little bit pale.

He turned this way and that in front of the mirror, but he could not see the clothes no matter how hard he looked.

The emperor felt stupid but his court was cheering.

The clothes must be beautiful, so he told himself.

The emperor inhaled sharply when he saw his people standing behind the golden gates.

But with his head held high he decided to go outside.

"Oh! He isn't wearing anything!" cried out a little scamp.

It was silent for a moment, but soon everyone was laughing at the emperor.

With shame on his cheeks but with a dignified stride,

The emperor realised that he had been thoroughly fleeced.

DUTCH

De minister werd bleek, hij zag de kleermakers druk knippen, weven en vouwen.

Maar hun handen waren leeg, moest hij zichzelf nu als dom beschouwen?

De minister, hevig geschrokken, bedacht daarop snel een tactiek.

Met veel enthousiasme vertelde hij de keizer: "Het wordt werkelijk magnifiek!"

Verheugd door het goede bericht en voorafgegaan door zijn keizerlijke stoet,

Toog de keizer daarop naar het theehuis, zijn nieuwe kleren tegemoet.

Nu de keizer eindelijk mocht passen, werd hij toch wel een beetje bleek.

Hij draaide voor de spiegel, maar zag de kleren niet, hij goed hij ook keek.

De keizer voelde zich dom, maar zijn hofhouding stond te juichen.

De kleren moesten we mooi zijn, zo probeerde hij zichzelf te overtuigen.

De keizer haalde diep adem toen hij zijn volk achter de gouden poorten zag staan.

Maar met opgeheven hoofd besloot hij toen om toch naar buiten te gaan.

"Ooh! Hij heeft helemaal niets aan!" riep plots een kleine guit

Het was even stil, maar toen lachte iedereen de keizer uit.

Met schaamrood op zijn wangen, maar met een zo waardig mogelijke tred,

besepte de keizer dat hij lelijk uit zijn hemd was gezet.